

தேவன் பாவிகளீய்து நம்பிக்கை

கீழ்நுவிடுகிறாரா?

[11:1-12]

10ம் அதிகாரத்தில், பெரும்பான்மையான யூதர்களின் ஆவிக்குரிய நிலை பற்றித் தெளிவாகப் பேசினார். 1 மற்றும் 2ம் வசனங்களில் அவர், “சகோதரரே, இஸ்ரவேலர் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்பதே என் இருதயத்தின் விருப்பமும் நான் தேவனை நோக்கிச் செய்யும் விண்ணப்பமுமாயிருக்கிறது. தேவனைப் பற்றி அவர்களுக்கு வைராக்கியமுண்டென்று அவர்களைக்குறித்துச் சாட்சிசொல்லுகிறேன்; ஆகிலும் அது அறிவுக்கேற்ற வைராக்கியமல்ல” என்று கூறினார். அவர், “என்னவென்றால், கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாயினாலே அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்திலே விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய்” என்று வலியுறுத்தினார் (வசனம் 9). இருப்பினும், பெரும்பான்மையான யூதர்கள் இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ளவில்லை மற்றும் அவரை அறிக்கையிட அவர்கள் மறுத்தனர். அந்த அதிகாரம், யூதர்களை “கீழ்ப்படியாதவர்களும் எதிர்த்துப் பேசுகிறவர்களுமாயிருக்கிற” ஜனங்கள் என்று ஏசாயா விவரித்திருந்த மூற்கோளுடன் முடிகிறது (வசனம் 21). தேவன் யூதர்களின்மீது நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார் என்றும், அவர் ஒருகாலத்தில் தமது உடன்படிக்கையின் மக்களாக இருந்தவர்களிடம் இனியும் எவ்வித ஆர்வமும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் பவுல் கூறினாரா? அந்தக் கேள்விக்கு 11ம் அதிகாரத்தில் பதில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

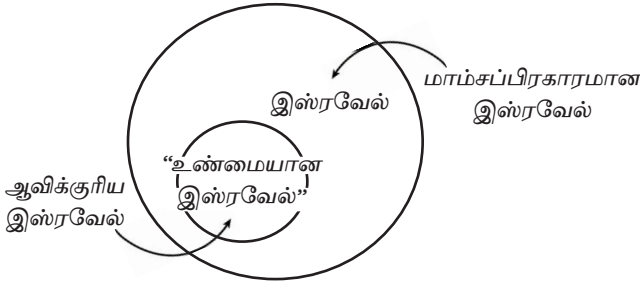
இருப்பினும், அந்தக் கேள்வியானது ரோமர் 9-11ல் உள்ள கலந்துரையாடலின் கீழான சூழ்நிலைக்கு மிகவும் அப்பாலும் மறைமுகமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. மக்கள் இன்னமும் இழந்துபோகப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். சிலர் வைராக்கியம் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அது அறிவுக்கேற்றபடியாக இருப்பதில்லை. பலர் விசுவாசிப்பதில்லை மற்றும் அறிக்கையிடத் தவறுகின்றனர். “கீழ்ப்படியாமை” மற்றும் “எதிர்த்துப் பேசுதல்” என்பவை இன்னமும் நமது பாவம் நிறைந்த உலகத்திற்குத் தகுதியான இயற்பெயர்களாகவே இருக்கின்றன. இன்றைய நாட்களில் தேவன் பாவிகளின் மீது நம்பிக்கை இழந்து இருக்கிறாரா? தேவன் உங்கள் நண்பர்கள், குடும்பம் அல்லது அயலகத்தார்கள் மீது நம்பிக்கை இழந்து இருக்கிறாரா? தேவன் உங்களீய்தும் நம்பிக்கையிழந்து இருக்கிறாரா? இந்தக் கேள்விகள் நித்தியத்திற்கும் மறைமுகமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன.

யூதத்துவ மறுப்பு நிறைவடையவில்லை (11:1-10)

பவுல் சங்கீதம் 94:14ன் வார்த்தைகளை எதிரொலிக்கும் வார்த்தை

அமைவைக் கொண்ட ஒரு கேள்வியை கொண்டு தொடங்கினார்: “இப்படியிருக்க, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிட்டாரோ என்று கேட்கிறேன்” (ரோமர் 11:1அ). சந்தர்ப்பப்பொருளில், “தம்முடைய ஜனங்கள்” என்பது இஸ்ரவேல் மக்களைக் குறிக்கிறது. அந்தக் கேள்வியைத் தொடர்ந்து பவுல் “தள்ளிவிடவில்லையே!” என்ற அதிர்ச்சியூட்டும் கூற்றைக் கூறினார் (வசனம் 1ஆ). 2ம் வசனத்தில் அவர், “தேவன் தாம் முன்னறிந்துகொண்ட தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை” என்று உரைத்தார் (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களைத் தள்ளிவிடவில்லை என்று பவுல் உறுதிப்படுத்தினார் - ஆனால், இந்த அதிகாரத்தில் பிற்பாடு, அவர் தமது “சக நாட்டவர்களை” குறிப்பிட்டு “அவர்கள் தள்ளிவிடப்படுதல்” பற்றிப் பேசினார் (வசனங்கள் 14, 15). இரு உறுதிப்பாடுகளும் நிச்சயமாகவே நேர்மாறாவை களாகக் காணப்படுகின்றன: தேவன் இஸ்ரவேலைத் தள்ளிவிடவில்லை ... தேவன் இஸ்ரவேலைத் தள்ளிவிட்டிருந்தார். இவ்விரு சிந்தனைகளையும் நாம் எவ்வாறு ஒப்புரவாக்க முடியும்? 9:6ல் அப்போஸ்தலரின் கூற்றிற்குப் பின்செல்லுங்கள்: “இஸ்ரவேல் வம்சத்தார் எல்லாரும் இஸ்ரவேலரல்லவே.” சிறிய வட்டத்தைப் பெரிய வட்டத்திற்குள் காண்பித்த வரைபடத்தை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளுங்கள்:

தேவன், இஸ்ரவேலில் பெரும்பான்மையானவர்களை தள்ளிவிட்டிருந்தார், (பெரிய வட்டத்திலுள்ளவர்களை) ஆனால் அவர் இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்ட யூதர்களை (சிறிய வட்டத்தில் உள்ளவர்களை) தள்ளிவிடவில்லை. 11ம் அதிகாரத்தை நாம் படிக்கத் தொடரும் இவ்வேளையில், இந்த வித்தியாசத்தைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த அதிகாரத்தில், இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட யூதர்கள் தேவனுடைய “மக்கள்” (வசனம் 1), “அவர் முன்னறிந்துகொண்ட மக்கள்” (வசனம் 2), மற்றும் “தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள்” (வசனம் 7) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

நிருபணம் (வசனங்கள் 1இ, 2அ)

தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களினத்தைக் கைவிட்டிருக்கவில்லை என்பதற்கு நிருபணமாகப் பவுல் தம்மையே சுட்டிக்காண்பித்தார்: “நானும் ஆபிரகாமின் சந்ததியிலும் பென்யமீன் கோத்திரத்திலும் பிறந்த இஸ்ரவேலன்” (வசனம் 1இ; பிலிப்பியர் 3:5 உடன் ஒப்பிடவும்). பவுல் “இஸ்ரவேலுக்குள்ளான இஸ்ரவேலின்” பாகமாக இருந்தார்: மேசியாவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த யூதர்கள்.

பவுல், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்த ஒரு யூதராக இருந்ததால், “தேவன் தாம் முன்னறிந்து கொண்ட தம்முடைய ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை” என்று அவர் முடிவுசெய்ய முடிந்தது (வசனம் 2அ). முன்பே கலந்துரையாடியபடி, தேவனுடைய முன்னறிவானது மனிதகுலத்தின் சுயாதீன சித்தத்தை ஒன்றுமற்றதாக்குவதில்லை.³ விசுவாசத்தின் மூலமாக (ரோமர் 1:16), சவிசேஷத்தின் அழைப்பிற்கு பதில்செயல் செய்து (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:14) அதனால் நீதிமான்சுகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் (ரோமர் 5:1), தேவன் “முன்னறிகிற” மக்களாக இருக்கின்றனர். அந்தத் தகுதிகள் கொண்ட எந்த யூதரையும் தேவன் தள்ளிவிடவில்லை.

ஒரு இணைகருத்து (வசனங்கள் 2ஆ-4)

பெரும்பான்மையான யூதர்கள் இந்தத் தகுதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை - ஆனால், வரலாறு முழுவதிலும் யூத மக்களினத்தில் ஒரு சிறுபகுதியே தேவனைப் பின்பற்றியிருந்தது என்பதால், அது திகைப்புக்குரியதாக இருக்க வேண்டிய தில்லை. அது பழைய ஏற்பாட்டில் நன்கு பழக்கமான ஒரு வரலாற்றிற்கும் உண்மையாகவே இருந்தது.

எலியாவைக்குறித்துச்⁴ சொல்லிய இடத்தில், வேதம் சொல்லுகிறதை அறியீர்களா?⁵ அவன் தேவனை நோக்கி: கர்த்தாவே, உம்முடைய தீர்க்கதரிசிகளை அவர்கள் கொலைசெய்து, உம்முடைய பலிபீடங்களை இடித்துப் போட்டார்கள்⁶; நான் ஒருவன்மாத்திரம் மீதியாயிருக்கிறேன், என் பிராணனையும் வாங்கத் தேடுகிறார்களே என்று இஸ்ரவேலருக்கு விரோதமாய் விண்ணப்பம்பண்ணினபோது (வசனங்கள் 2ஆ, 3).

நீங்கள் எலியாவின் மேற்கூறப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கான பின்னணியை நினைவில் வைத்திருக்கலாம்.⁷ அந்தத் தீர்க்கதரிசி, கர்மேல் மலையில் பாகாலின்⁸ தீர்க்கதரிசிகளை வெற்றிகொண்டிருந்தார் (1 இராஜாக்கள் 18). ஒருவேளை அவர் நாடு முழுவதிலும் புத்துயிர்ப்பு சுடர்வதை எதிர்பார்த்திருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, யேசுபேல் ராணி அவரைக் கொல்லத் தேடினாள், அவர் தமது உயிரைக் காத்துக்கொள்ளத் தப்பியோட வேண்டியதாயிற்று (19:1-8). அவர் தனிமையில் ஊக்கமிழந்தவராகத் தமது பெருவருத்தத்தைக் கர்த்தரிடம் ஊற்றினார்: “... இஸ்ரவேல் புத்திரர் உமது உடன்படிக்கையைத் தள்ளிவிட்டார்கள்; உம்முடைய பலிபீடங்களை இடித்து, உம்முடைய தீர்க்கதரிசிகளைப் பட்டயத்தினால் கொன்றுபோட்டார்கள்; நான் ஒருவன்மாத்திரம் மீதியாயிருக்கிறேன்; என் பிராணனையும் வாங்கத் தேடுகிறார்கள்” (1 இராஜாக்கள் 19:10; வசனம் 14ஐயும் காண்க). உண்மையுள்ள இஸ்ரவேல் மக்கள் முழுவதும் அழித்துப் போடப் படுவதற்கான விளிம்பில் இருந்தனர் என்று எலியா நினைத்தார்.

அது அந்த வரலாற்றின் முடிவாக இருக்கவில்லை என்பதற்காக நான் நன்றி நிறைந்தவனாக இருக்கிறேன். தொடர்ந்து பவுல், “அவனுக்கு [எலியாவுக்கு] உண்டான தேவஉத்தரவு என்ன? பாகாலுக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிடாத⁹ ஏழாயிரம்பேரை எனக்காக மீதியாக வைத்தேன் என்பதே” என்று கூறினார் (ரோமர் 11:4; காண்க 1 இராஜாக்கள் 19:18). கர்த்தருடைய வார்த்தையிலிருந்து இரண்டு நடைமுறைப் பயன்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்படக்கூடும். முதலாவது,

ஏழாயிரம் பேர்கள் என்பது இஸ்ரவேலின் மக்கள் தொகையில் ஒரு சிறு அளவானதாகவே இருந்தது.¹⁰ ஏழாயிரம் மனிதர்கள் “இஸ்ரவேலருக்குள் இஸ்ரவேலர்கள்” என்று நினைக்கப்படக்கூடும். இஸ்ரவேல் மக்களினத்தில் ஒரு சிறுபகுதியே எலியாவின் நாட்களில் “உண்மையான இஸ்ரவேலாக” இருந்ததால், பவுலின் நாட்களிலும் அதேபோன்ற சூழ்நிலை நிலவிற்று என்பதில் யூதர்கள் திகைப்படையக்கூடாது.

இருப்பினும், ஏழாயிரம் பேர்கள் என்பது ஒரு சிறு எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும், குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையாயிருந்தது என்பதே ரோமர் 11ல் பவுலின் முதன்மைப் பயன்பாடாக இருந்தது. ஏழாயிரம் மனிதர்களின் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் நாம் கூட்டிச்சேர்த்தால், அந்த மொத்த எண்ணிக்கை இருபதாயிரம் அளவுக்கு உயர்ந்ததாக இருக்க முடியும். இது எலியா தனது சிந்தையில் கொண்டிருந்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்த எண்ணிக்கையாக இருந்தது. பவுலின் நாட்களில், பெரும்பான்மையான யூதர்கள் தேவனால் தள்ளிவிடப்பட்டிருந்தாலும், குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையிலானவர்கள் தள்ளிவிடப்படாதிருந்தனர். பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று ஏறக்குறைய மூவாயிரம் யூதர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்று இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தனர் (நடபடிகள் 2:5; 37, 38, 41, 47). அனேகமாகப் பல பத்தாயிரங்கள் அளவு எண்ணப்படும்படி எருசலேமில் யூதக்கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து வளர்ந்தது (காண்க நடபடிகள் 2:47; 4:4; 5:14). சபையானது எருசலேமிலிருந்து சிதறடிக்கப்பட்ட பின்பு (நடபடிகள் 8:1, 4), இங்கும் அங்குமிருந்த யூதர்கள் சவிசேஷச் செய்திக்கு ஆதரவாகப் பதில்செயல் செய்தனர் (காண்க நடபடிகள் 14:1; 17:1-4, 10-12). பவுல் தமது மூன்றாவது சவிசேஷப் பயணத்தின் முடிவில் எருசலேமிற்குத் திரும்பியபோது, அந்த நகரத்திலிருந்த சபையின் நடத்துனர்கள், “யூதர்களுக்குள் அநேகமாயிரம்பேர்¹¹ விசுவாசிகளாயிருக்கிறதைப் பார்க்கிறீர்” என்று குறிப்பிட்டனர் (நடபடிகள் 21:20). இந்த “அநேகமாயிரம்பேர்” தேவன் இஸ்ரவேலைத் தள்ளிவிடவில்லை என்பதற்குத் தாராளமான நிரூபணமாக இருந்தனர். குறிப்பாக, தேவன் “தம்முடைய மக்களாக” (சிறுவட்டமாக) இருந்த (பெரிய வட்டத்திலுள்ள) இஸ்ரவேல் மக்களினத்தைத் தள்ளிவிடவில்லை.

ஒரு கொள்கை (வசனங்கள் 5, 6)

எலியாவின் நாட்களிலிருந்த நிலைபற்றிய ஒரு இணைவைத் தரவழைத்துள்ள நிலையில் பவுல், தொடர்ந்து, “அப்படிப்போல இக்காலத்திலேயும் கிருபையினாலே உண்டாகும் தெரிந்துகொள்ளுதலின்படி ஒரு பங்கு மீதியாயிருக்கிறது” என்று கூறினார் (ரோமர் 11:5). “மீதியாயிருக்கிறது” என்பது “விடப்பட்டுள்ள” என்று அர்த்தப்படுகிற *leimma* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (*Leimma*, என்பது, *leipo* (“விட்டுவிடுவதற்கு” என்ற) வார்த்தையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது¹²). எரேமியா 42:2ல் உள்ள “மீதியாயிருக்கிற” என்ற வார்த்தை, “பலிலிருந்து ஒருசிலர்” என்பதைக் குறிக்கிறது. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் முன்னதாகப், பவுல் ஏசாயா புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள் காண்பித்திருந்தார்: “அல்லாமலும் இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய இலக்கம் சமுத்திரத்தின் மணலத்தையாயிருந்தாலும், மீதியாயிருப்பவர்கள்¹³ மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்” (9:27). இஸ்ரவேல் மக்கள், “பலரில்

ஒருசிலர்” (பெரிய வட்டத்திற்குள் இருக்கும் சிறியவட்டத்தினர்) மாத்திரமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது.

இது மீதியாயிருப்பவர்கள், தேவனுடைய ஆதரவைப் பெறும்வகையில் தங்கள் இருப்பைத் தகுதிப்படுத்த சிலவற்றைச் செய்திருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுத்தியதா? அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டதென்பது தனிப்பட்ட தகுதி அல்லது சாதனையின் விளைவல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக தேவனுடைய கிருபை மற்றும் இரக்கத்தின் செயல்விளக்கமாக இருந்தது என்பதைத் தெளிவாக்கப் பவுல் விரும்பினார்: அது “தேவனுடைய கிருபையுள்ள தெரிந்துகொள்ளுதலின் படியானதாக” இருந்தது.

“தேவனுடைய கிருபையுள்ள தெரிந்துகொள்ளுதலை” குறிப்பிட்ட நிலையில், பவுல் கிருபையினால் இரட்சிப்பு என்ற முறைமைக்கும் கிரியைகளின் அடிப்படையில் இரட்சிப்பு என்ற முறைமைக்கும் இடையிலான நேர்மாறின்மீது தமது மிகப்பலத்த கூற்றுக்களில் ஒன்றை ஒலித்தார்: “அது [தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளுதல்] கிருபையினாலே உண்டாயிருந்தால் கிரியைகளினாலே உண்டாயிராது; அப்படியல்லவென்றால், கிருபையானது கிருபையல்லவே” (11:6). கிருபையினால் இரட்சிப்பு என்ற கருத்து, கிரியைகளின் அடிப்படையில் இரட்சிப்பு என்ற கருத்துடன் உடன்பாடற்றதாக உள்ளது. நாம் செய்துள்ளவை மூலமாக, நமது இரட்சிப்பை ஈட்டியிருப்பதால், தேவன் தமது கிருபையினால் நம்மை இரட்சிக்கிறார் என்று கூறுதலானது மதியீனமாகப் பேசுதலாக இருக்கும். ஒருவர், “நான் அழகானதின்மூலம் சுத்தமானேன்” அல்லது “பறவையானது தரையில் தங்கியிருப்பதன்மூலம் அது காற்றில் பறக்கிறது” என்றும் கூறலாமே. நாம் நமது கிரியைகளின் அடிப்படையில் கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறுதலானது, “கிருபை” என்ற வார்த்தையை, அதன் அர்த்தத்தை இழக்கச் செய்தலாக இருக்கும். “கிருபை” என்பது இனியும் “கிருபையாக” இராது.

5 மற்றும் 6 ஆகிய வசனங்களை விட்டு நாம் கடந்து செல்லுமுன்பு, “மீதியாயிருப்பவர்கள்” என்ற வார்த்தைபற்றிய இன்னும் ஒருசில உற்றுநோக்குதல்களை நான் ஏற்படுத்துவது அவசியமாக உள்ளது. வேதாகமம் எப்போதுமே, மீதியாயிருப்பவர்களுக்கு (சிறுபகுதிக்கு) மாத்திரம் இரட்சிப்பு என்பதைப் போதித்துள்ளது.¹⁴ நோவாவின் நாட்களில், பூமியிலிருந்த பல ஆயிரக் கணக்கானவர்களில், எட்டுப்பேர் மாத்திரமே (ஒரு சிறு எண்ணிக்கையில், மீதியாயிருந்தவர்கள்) இரட்சிக்கப்பட்டனர் (1 பேதுரு 3:20). சோதோம் மற்றும் கொமோரா பட்டணங்கள் அழிக்கப்பட்டபோது, லோத்துவும் அவரது இரண்டு மகள்களும் (ஒருசிலர், மீதியாயிருந்தவர்கள்) மாத்திரமே உயிர்பிழைத்தனர் (ஆதியாகமம் 19:15-26). யூதர்கள் அடிமைத்தனத்தில் கூட்டிச்செல்லப்பட்ட பின்பு, மீதியாயிருந்தவர்கள் மாத்திரமே (காண்க ஏசாயா 10:21) திரும்பி வந்தனர். புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு, ஒருசிலர் (மீதியாயிருப்பவர்கள்) மாத்திரமே இரட்சிக்கப்படுகையில், பலர் இழந்துபோகப்படுவார்கள் என்று முன்னுரைத்தார் (மத்தேயு 7:13, 14). வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகமானது, தேவனுடைய மக்களை, “[மீதியாயிருந்து¹⁵] தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்கிறவர்கள்” என்று விவரிக்கிறது (12:17; KJV). 11ம் அதிகாரத்தின் மீதான பிந்திய பாடம் ஒன்றில், குறிப்பிட்ட சில வசனப்பகுதிகளுடன் நாம் போராடுகையில், பின்வரும் முக்கியமான சத்தியத்தை நாம் மனதில்வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது: மீதியாயிருப்பவர்கள் மாத்திரமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

இது எப்போதுமே உண்மையாக இருந்துள்ளது; இது எப்போதுமே உண்மையாக இருக்கும்.

காரணம் (வசனங்கள் 7-10)

இஸ்ரவேலில் மீதியாயிருப்பவர்கள் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படுவது ஏன்? அது 7 முதல் 10 வரையுள்ள வசனங்களில் பவுல் பதிலுரைத்த கேள்வியாக உள்ளது. “அப்படியானால் என்ன?” என்று கேட்டபின்பு அவர், “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமலிருக்கிறார்கள்” என்று கூறினார் (வசனம் 7அ). முன்னதாகப் பவுல், இஸ்ரவேல் மக்கள் நீதியை (தேவனுடன் சரியாக நிற்குதலை) நாடினர், ஆனால் “அவர்கள் விசுவாசத்தினால் அதைத் தேடாமல்” போனதால் தங்கள் இலக்கை அடையத் தவறியிருந்தனர் என்று உரைத்திருந்தார் (9:31, 32). அதுவே அடிப்படையில், 11:7ல் பவுல் கூறிய விஷயமாக இருக்கிறது: “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை (அதாவது, தேவனுடன் சரியாக நிற்பதை) அடையாமலிருக்கிறார்கள்.”

இருப்பினும், இஸ்ரவேல் மக்களில் சிலர், தாங்கள் விரும்பியதைப் பெற்றனர்: “தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள்” (வசனம் 7ஆ). இவர்கள் “உண்மையான இஸ்ரவேலர்களாக” (பெரிய வட்டத்திற்குள் இருக்கும் சிறிய வட்டத்தினராக) இருந்தனர். அவர்கள் இயேசுவில் கொண்ட “விசுவாசத்தினால் அதைத் தேடியதால்” தேவனுடன் சரியாக நிற்குதலைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

அப்படியானால் பெரும்பான்மையான இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு என்ன நடந்தது? நாம், “மற்றவர்கள் இன்றையத்தினம்வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று வாசிக்கிறோம் (வசனம் 7இ). “கடினப்படுதல்” என்பது, “கடினமாக்குதல்” அல்லது “உணர்வற்றதாக்குதல்” என்று அர்த்தப்படுகிற poroo என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது.¹⁶ 9ம் அதிகாரத்தில் பவுல், தேவன் “எவனைக் கடினப்படுத்தச் சித்தமாயிருக்கிறாரோ அவனைக் கடினப்படுத்துகிறார்” (வசனம் 18) என்றும் பார்வோனை அதற்கு உதாரணமாகப் பயன்படுத்தினார்¹⁷ (வசனம் 17) என்றும் அறிவித்தார். நாம் 9ம் அதிகாரத்தைப் படித்தபோது, தமது சொந்த இருதயத்தைக் கடினப்படுத்திக்கொள்ளாத எவரொருவரையும் தேவன் கடினப்படுத்துகிறார் என்று வேதாகமம் ஒருக்காலும் கூறுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டோம்.¹⁸ இஸ்ரவேல் மக்கள் (பெரிய வட்டத்திலிருந்தவர்கள்) கலகம் செய்பவர்களாக, ஏற்றுக்கொள்ளாத இருதயங்களைக் கொண்டவர்களாயிருந்தனர் என்பதே பிரச்சனையாக இருந்தது (காண்க மத்தேயு 13:15; நடபடிகள் 28:27).

வழக்கம்போலப், பவுல் தமது கூற்றுக்களை வேதவசனங்களைக் கொண்டு பின்பலப்படுத்தினார். அவரது முதல் குறிப்பானது, உபாகமம் 29:4 மற்றும் ஏசாயா 29:10 என்ற பழைய ஏற்பாட்டின் இரு வசனப்பகுதிகளின் ஒன்று கலந்த விஷயமாக இருந்தது: “சனநித்திரையின் ஆவியையும், காணாதிருக்கிற கண்களையும், கேளாதிருக்கிற காதுகளையும், தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியாயிற்று” (ரோமர் 11:8).

பின்பு பவுல் சங்கீதம் 69ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்தார், இது இயேசு மற்றும் தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களால் அடிக்கடி ஏற்புடையதாக்கப்பட்ட ஒரு சங்கீதமாக உள்ளது (எடுத்துக்காட்டாக, காண்க யோவான் 2:17; 15:25;

நடபடிகள் 1:20; ரோமர் 15:3): “அன்றியும், அவர்களுடைய பந்தி அவர்களுக்குச் சுருக்கும் கண்ணியும்”¹⁹ இடறுதற்கான கல்லும் பதிலுக்குப் பதிலளித்தலுமாகக் கடவது; காணாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் அந்தகாரப்படக்கடவது; அவர்களுடைய முதுகை எப்போதும் குனியப்பண்ணும் என்று தாவீதும் சொல்லியிருக்கிறான்” (ரோமர் 11:9, 10; காண்க சங்கீதம் 69:22, 23). தாவீது தமது விரோதிகளுக்கு எதிராக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படித் தேவனிடத்தில் கேட்டார், ஆனால் பவுலின் சிந்தனை வரியில் பின்வரும் பகுதியே நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது: “காணாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் அந்தக்காரப்படக்கடவது.” (பெரிய வட்டத்திலிருந்த) இஸ்ரவேல் மக்களின் “கண்கள் இருளாக்கப்பட்டு” இருந்தன, ஏனெனில், வருவார் என்று மக்கள் நீண்டகாலமாகக் காத்திருந்த மேசியா இயேசுவே என்பதற்குத் தேவனால் தரப்பட்ட ஆதாரத்தை, பெரும்பான்மையான யூதர்கள் “காண” மறுத்திருந்தனர்.

யூதத்துவ மறுப்பு முடிவானதல்ல (11:11, 12)

பவுல், “தேவன்தம்முடைய ஜனங்களைத்தள்ளிவிட்டாரோ” என்று கேட்டிருந்தார் மற்றும் செயல்விளைவில் அதற்கு இல்லை என்று பதில் அளித்திருந்தார் (வசனம் 1). இந்த முடிவை ஆதரிப்பதற்கு அவர் முதலில், யூதர்களைத் தேவன் தள்ளிவிடுதல் *நிறைவடையவில்லை* என்று காண்பித்திருந்தார். எனவே பவுலும் மற்ற யூதர்களும் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர், எனவே அவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். யூதர்களைத் தேவன் தள்ளிவிடுதல் *என்பது முடிவானதாக இருக்கவில்லை* என்பது அவரது இரண்டாவது நிரூபணமாக இருந்தது. அவர்கள் மனந்திரும்புவதற்கும் தேவனிடத்தில் திரும்புவதற்கும் அவர்களுக்குத் தேவன் வாய்ப்புக்களை நீட்டித்துக் கொண்டிருந்தார். இதுவே 11ம் அதிகாரத்தின் எஞ்சியுள்ள பகுதியினுடைய முதன்மை ஆய்வுக்கருத்தாக உள்ளது. இப்போதைக்கு, நாம் அந்தத் தலைப்பை அறிமுகப்படுத்தும் அடுத்த இரு வசனங்களை மாத்திரம் கண்ணோக்குவோமாக.

திட்டம் (வசனம் 11)

இந்தப் புதிய பகுதியைப் பவுல் பின்வரும் வசனங்களுடன் தொடங்கினார்: “[இப்படியிருக்க, விழுந்து போகும்படிக்கா இடறினார்கள்] என்று கேட்கிறேன்” (வசனம் 11அ). இஸ்ரவேல் மக்களினம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்ட நிலையில், அவர் கூடுதலான சிந்தனையொன்றை உள்ளடக்க விரும்பினார்: “இப்படியிருக்க, [யூதர்கள்] விழுந்து [pipo என்பதிலிருந்து வந்தவார்த்தை] போகும்படிக்கா இடறினார்கள் என்று கேட்கிறேன்” (வசனம் 11அ, ஆ). மீண்டும் ஒருமுறை, பவுல் தமது சொந்தக் கேள்விக்கு, “அப்படியல்லவே!” என்று பதில் அளித்தார் (வசனம் 11இ; வசனம் 1ஐயும் காண்க).

மீண்டுமாக, நாம் நேர்மாறாகத் தோன்றும் கருத்து ஒன்றைச் சந்திக்கிறோம். 11ம் வசனம், யூதர்கள் விழுந்துபோய்விடவில்லை என்று கூறுவதாகக் காணப்படுகிறது - ஆனால் தொடர்ந்து வாசியங்கள். 11 மற்றும் 12 ஆகிய வசனங்கள், யூதர்களின் “மீறுதல்” மற்றும் “தோல்வி” ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுகையில், 15ம் வசனம் “அவர்கள் தள்ளிவிடப்படுதல்” பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

பின்பு பவுல் விசுவாசியாத யூதர்களைத் தேவன் “தப்பவிடவில்லை” என்று கூறினார் (வசனம் 20, 21). அவர், “ஆகையால், தேவனுடைய தயவையும் கண்டிப்பையும் பார்; விழுந்தவர் [pipo என்பதிலிருந்து வருகிறது]களிடத் திலே [யூதர்களிடத்தில்] கண்டிப்பையும், ... காண்பித்தார்” என்று முடிவுசெய்தார் (வசனம் 22; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). யூதர்கள் விழுந்துபோய்விடவில்லை, ஆனால் அவர்கள் விழுந்துபோயிருந்தனர். யூதர்கள், ஏதோ ஒரு வழியில் மாற்றப்படுதல் தேவையான விழுந்துபோயிருக்கவில்லை என்பது 11ம் வசனத்தின் மறைகருத்தாக உள்ளது.

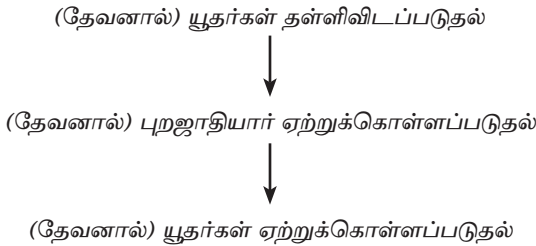
NIV வேதாகமத்தில், “Did they stumble so as to fall beyond recovery?” என்றுள்ளது. இது, இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சியபகுதியானது யூதர்கள் அவிசுவாசத்தில் பிடிவாதமாக நிலைத்திராதிருந்தால் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும் என்று வலியுறுத்துவதால், ஒரு மோசமான விளக்கமாக இருப்பதில்லை. இருப்பினும், 11 மற்றும் 12ம் வசனங்களின் வெளிச்சத்தில் நான் யூதர்களின் விழுதலானது அவர்கள் இயேசு என்ற “இடறுதற்கான கல்லில்” (9:32) இடறிவிழுந்தபோது மாதிரம் நடந்த ஒரே செயலாக இருக்கவில்லை என்ற ஒரு மாற்றத்தை நான் விரும்பித்தேர்ந்து கொள்கிறேன். யூதர்களின் விழுதலிலிருந்து பவுல் ஒரு நல்ல விளைவை அடையாளப்படுத்தினார்: புறஜாதியாரின் மன மாற்றம்.

தொடர்ந்து பவுல், “அவர்களுடைய [யூதர்களுடைய] தவறுதலினாலே புறஜாதிகளுக்கு இரட்சிப்பு கிடைத்தது” என்று கூறினார் (11:11ஈ). பவுல் ஒரு புதிய நகரத்திற்குச் சென்றபோதெல்லாம், முதலில் அவர் ஜெப ஆலயத்திற்குத் தான் சென்றார். யூதர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தபோது (இதை அவர்கள் எவ்வித மாறுதலமின்றி செய்தனர்), அவர் புறஜாதியாரிடமாய்த் திரும்பினார் (காண்க நடபடிகள் 13:46; 14:1; 18:6; 19:8, 9; 28:28). இவ்வாறாக, யூதர்களின் மீறுதலானது (சுவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்த செயலானது) புறஜாதியார் சுவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படியச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. ஒரு பொழிப்புரையில், “... அவர்கள் [யூதர்கள்] வெளியே நடந்துபோது, அவர்கள் புறம்பே இருப்பவர்கள் [புறஜாதியார்] உள்ளே நடந்துவரும்படிக்குக் கதவைத் திறந்து வைத்துச் சென்றனர் ...” என்றுள்ளது (MSG). சுவிசேஷத்தை யூதர்கள் புறக்கணித்த செயலானது, சுவிசேஷம் புறஜாதியார்களிடத்தில் எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கான காரணத்தையல்ல ஆனால் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். யூதர்கள் பவுலின் செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், அவர் புறஜாதியாருக்கும்] பிரசங்கித்திருப்பார்.

இருப்பினும், தேவன் புறஜாதியாருடைய மனமாற்றம், நிகழ்வுகள் வரிசையின் முடிவாயிருக்க வேண்டுமென்று நோக்கங்கொண்டிருக்கவில்லை. பவுல் அடுத்ததாகக் கூறியதைக் கவனியுங்கள்: “அவர்களுக்குள்ளே [யூதர்களுக்குள்ளே] வைராக்கியத்தை எழுப்பத்தக்கதாக ... புறஜாதிகளுக்கு இரட்சிப்பு கிடைத்தது” (வசனம் 11ஈ, உ). புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம் யூதர்களை வைராக்கியம் உள்ளவர்களாக்கும் என்ற கருத்தானது 10:19ல் பவுலினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது: “எனக்கு ஜனங்களல்லாதவர்களை [அதாவது, புறஜாதியாரை]க்கொண்டு நான் உங்களுக்கு [யூதர்களுக்கு] எரிச்சல் உண்டாக்குவேன்.”²⁰

“எரிச்சல்/வைராக்கியம்” என்ற வார்த்தையானது இவ்விடத்தில் பயன்படுத்த அந்நியமான சொற்றொடராக உள்ளது என்ற வகையில் சில வாசகர்களைத் தாக்கியுள்ளது. “எரிச்சல்/வைராக்கியம்” என்ற வார்த்தையானது *parazello* என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; *zeloo* என்பது *para* என்பதால் வலிவூட்டப்படுகிறது. “கொதிக்க, வெப்பமாயிருக்க”²¹ என்று அர்த்தப்படுகிற *zeo* என்ற வார்த்தை *zeloo* என்பதன் வேராயிருக்கிறது. *Zeloo* என்பது “எரிச்சலாயிருத்தல்” அல்லது “வைராக்கியமாயிருத்தல்”²² என்று அர்த்தப்படக்கூடும் (எரிச்சல் மற்றும் வைராக்கியம் ஆகிய இரண்டுமே நமக்குள் “வெப்பத்தைத் தூண்டுகின்றன”). *Zeloo* மற்றும் அது தொடர்புடைய வார்த்தைகள், அடிக்கடி ஒரு மோசமான கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (எடுத்துக்காட்டாக, 1 கொரிந்தியர் 13:4ஐக் காணவும்), ஆனால் எப்போதும் அவை இவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. கொரிந்தியர்களிடத்தில் பவுல், “ஞானவரங்களையும் விரும்புங்கள் [இது *zeloo* என்பதிலிருந்து வருகிறது]” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 14:1).

ரோமர் 10:19ல் உள்ள “எரிச்சல்” மற்றும் 11:11, 13ல் உள்ள “வைராக்கியம்” ஆகிய வார்த்தைகளைப் பற்றி, *ஆவலுடன்*²³ விரும்புதல் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். புறஜாதியார்கள் மேசியாத்துவ ராஜ்யத்தின் (சபையின்) பயன்களை மகிழ்வுடன் அனுபவித்ததைக் கண்ட யூதர்கள், தாங்களும் அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற வேண்டும் என்று *பலத்த விருப்பத்தினால்* நிறைந்திருப்பார்கள் என்று பவுல் நம்பினார். அவர்களின் விருப்பமானது, அவர்களின் தப்பெண்ணத்தை ஒன்றுமற்றதாக்கி அவர்களின் இருதயங்களை இயேசுவுக்காகத் திறக்கும் அளவுக்குப் பலமானதாக இருக்கும் என்று அவர் நம்பினார். நிகழ்வுகளின் விரும்பப்பட்ட வரிசைமுறையானது பின்வருமாறு வரைபடமாகத் தரப்படலாம்:

இந்த வரிசைமுறையைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 11ம் அதிகாரத்தில், பவுல் யூதர்களின் விசுவாசத்தைத் தூண்டுவதற்குத் தேவன் இந்த வரிசை முறையை எவ்வாறு பயன்படுத்தினார் என்று பலமுறை குறிப்பிட்டார். மிக மோசமான சிலவற்றிலிருந்து மிக நன்மையானவற்றை ஏற்படுத்தக்கூடியவரான ஒரு தேவனை நாம் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒரு சாத்தியக்கூறு (வசனம் 12)

பவுல் தமது சகயூதர்கள் இராட்சிக்கப்பட்டிருத்தல் பற்றிப் போதிக்கையில், அவர் மன எழுச்சியால் நிறைந்தவராக இருந்தார். “அவர்களுடைய யூதர்களு

டைய] தவறு உலகத்திற்கு [ஆவிக்குரிய] ஐசுவரியமும், அவர்களுடைய [ஆவிக்குரிய] குறைவு புறஜாதிகளுக்கு ஐசுவரியமுமாயிருக்க, அவர்களுடைய [யூதர்களுடைய] நிறைவு எவ்வளவு அதிகமாய் [புறஜாதிகளுக்கு ஐசுவரியமாய்] அப்படியிருக்கும்” (11:12).

“நிறைவு” என்பது இந்த அதிகாரத்தின் முடிவுப்பகுதிக்கு அண்மையில் உள்ள விவாதப்பகுதியின் மிகமுக்கியமான வார்த்தையாக இருப்பதால், இந்த வார்த்தையைக் கண்ணோக்க நாம் ஒரு கணம் எடுத்துக்கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது (காண்க வசனம் 25). “நிறைவு” என்பது “நிறைவான தன்மையை” குறிக்கிற *pleroma* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது.²⁴ *Pleroma* என்பது *pleres* (“நிறைவு, நிரப்பப்பட்ட”) மற்றும் *pleroo* (“நிரப்ப, நிரப்புவது”) என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடர்புடையதாகும். இவ்வார்த்தைகள் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (எடுத்துக்காட்டாக, 1:29; 8:4; 13:8, 10; 15:13, 14 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). “11:12ல் *pleroma* என்ற வார்த்தை அர்த்தப்படுத்துவது என்ன?” என்ற கேள்வி உடனே நமது அக்கறைக்குரியதாகிறது. பவுல் இதை எவ்வாறு பயன்படுத்தினார் என்று காண்பதே இதைத் தீர்மானிப்பதற்கான மிகச்சிறந்த வழியாக உள்ளது: [அவர் இதை] “மீறுதல்” மற்றும் “தவறுதல்” என்பவற்றிற்கு எதிராக நேர்மாறாக [பயன்படுத்தினார்].

வசனத்தைத் திரும்பவும் கண்ணோக்குங்கள்: “அவர்களுடைய தவறு உலகத்திற்கு ஐசுவரியமும், அவர்களுடைய குறைவு புறஜாதிகளுக்கு ஐசுவரியமுமாயிருக்க, அவர்களுடைய நிறைவு எவ்வளவு அதிகமாய் அப்படியிருக்கும்!” யூதர்களின் “மீறுதல்” மற்றும் “தவறு” ஆகியவை, அவர்களுக்காகத் தேவன் கொண்டிருந்த திட்டத்தை அவர்கள் தள்ளிவிட்டதில் அடங்கியிருந்தது, இது அவர்கள் தேவனால் தள்ளிவிடப்பட்டிருந்ததை விளைவித்தது. விஷயம் அப்படியிருக்கும் என்றால், யூதர்களின் “நிறைவு” எனப்படுவது அவர்கள் தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றாததைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இது தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலை விளைவிக்க வேண்டும். 12ம் வசனத்திற்கு இணையாக உள்ள 15ம் வசனமானது, இதைத் தெளிவாக்க உதவுகிறது.

ரோமர் 11:12

மீறுதல், தவறுதல்

நிறைவேற்றம்

தேவனைத் தள்ளிவிடுதல்

தேவனை
ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

ரோமர் 11:15

(தேவனால்)
தள்ளிவிடப்படுதல்

(தேவனால்)
ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

11:12ஐப் பற்றி, நாம் இன்னும் ஒரு கவனித்தலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்: NASB வேதாகமம் இவ்வசனத்தின் கடைசிப்பகுதியை எதிர்கால வினைச்சொல்லில் தரவழைத்துள்ளது: “How much more will their fulfillment be!” “will ... be” என்ற வார்த்தைகள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தரப்பட்டன. கிரேக்க வசனத்தில் “how much more their fulness” என்று மாத்திரம் உள்ளது (KJV யில் காண்க). சட்டப்படி, ஒரு வசனத்தின் பகுதி என்ற வகையில் ஒரு வினைச்சொல் இல்லாதபோது, கூடுதலாகத் தரப்படும் வினைச்சொல்லானது ஏற்கனவே அவ்வசனத்திலுள்ள வினைச்சொற்களின் காலத்துடன் ஒத்துப்போக வேண்டும். 12ம் வசனத்தில் கிரேக்க வசனம், எல்லா வினைச்சொற்களையும்

நிகழ்காலத்தில் கொண்டுள்ளது. R. C. H. லென்ஸ்கி என்பவர், பவுல் யூதர்களின் “நிறைவை”ப் பற்றிப் பேசியபோது, அவர் எதிர்காலத்தில் நடைபெறவிருந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை அல்ல, ஆனால் தமது நாட்களில் நடந்துகொண்டிருந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையே தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று முடிவுசெய்தார்:

[பவுல்] எழுதுகிற விஷயமானது ஏற்கனவே [அந்த வேளையில்] உள்ளது ... யூதர்களின் விழுதல் மற்றும் இழப்பு என்பவை உலகத்தின், புறஜாதிகளின் ஐசுவரியமாகக் கருதப்பட வேண்டும் ... [பவுல்] இது உண்மையென்றால், மீதியாயிருந்த யூதர்களால் [உண்மையான இஸ்ரவேலர்களால்] ஏற்கனவே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இரட்சிப்பு “எவ்வளவு அதிகமாக” இருக்க வேண்டும் ... அதுபோலவே உலகத்தின் புறஜாதியார்களின் ஐசுவரியங்களும் கருதப்பட வேண்டும்.²⁵

12ம் வசனத்தில் பவுலின் சில சொற்றொடராக்கங்கள் மறைவானவைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் அவரது சிந்தனை தெளிவாக உள்ளது: தேவன் யூதர்களைத் தள்ளிவிட்டதானது, தேவன் புறஜாதியார்களை ஏற்றுக்கொண்டதை விளைவித்தது என்றால், தேவன் யூதர்களை (அவர்கள் மனந்திரும்பி அவரிட மாய்த் திரும்பியபோது) ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து புறஜாதியார் எவ்வளவு அதிகமாகக் கூடுதல் பயன் பெற்றிருப்பார்கள் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்! பேதுரு மற்றும் பவுல் போன்ற யூதப் பிரசங்கியார்கள் அதிகமாயிருப்பார்கள் என்பது ஒரு பயனாக இருந்திருக்கும். யூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டது இன்னும் அதிகமான புறஜாதியாரின் மனமாற்றங்களை விளைவித்திருக்கும் என்பது மறைவான கருத்தாக உள்ளது. சற்று முன்பு தரப்பட்ட வரைபடம் பின்வருமாறு விரித்துரைக்கப்படலாம்:

(தேவனால்) யூதர்கள் தள்ளிவிடப்படுதல்

(தேவனால்) புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

(தேவனால்) யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

(தேவனால்) அதிகமான புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்!

நிகழ்ச்சிகளின் இந்த அடிப்படை வரிசை முறையையும், அத்துடன் “நிறைவு” (pleroma) என்ற வார்த்தை 12ம் வசனத்தில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 25ம் வசனத்தில் நாம் மீண்டும் pleroma என்ற வார்த்தையைச் சந்திப்போம்.

முடிவுரை

ஒரு மக்களினம் என்ற வகையில், யூதர்கள் இயேசுவைப் புறக்கணித்திருந்

தனர், எனவே அவர்கள் தேவனையும் புறக்கணித்தவர்களாக இருந்தனர். இதன் விளைவாக, தேவனும் அவர்களைப் புறக்கணித்திருந்தார். இது தேவன் அவர்கள்மீது நம்பிக்கை இழந்திருந்தார் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லவே இல்லை. பவுலையும் மற்ற யூதர்களையும் (வசனங்கள் 1-10) தேவன் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த நிகழ்வானது, மனந்திரும்பி இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ளும் எல்லா யூதர்களையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ள மனவிருப்பமாக இருந்தார் என்று காண்பித்தது. மேலும், அவர் இன்னமும் யூதர்களைப் பற்றி அக்கறையுள்ளவராக இருந்தார் என்பதற்கு நிரூபணமாக அவர் புறஜாதி களைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டதை, யூதர்கள் தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவரும்படி அவர்களைத் தூண்டுவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

தேவன் பாவிகள் மீது நம்பிக்கை இழந்துவிடுவதில்லை என்பதை உணர்ந்தறிதல் நமக்கு முக்கியமானதாக உள்ளது. நாம் ரோமர் 1ஐப் படித்தபோது, தேவன் சிலவேளைகளில் பாவிகளை அவர்களின் பாவங்களில் விட்டுவிடுகிறார் என்றும், அவர்களின் கீழ்ப்படியாமையில் அவர்கள் தொடர்ந்திருக்கும்படியும் அவர்கள் தங்கள் செயல்களின் விளைவுகளை அனுபவிக்கும்படியும் அவர் அனுமதித்துவிடுகிறார் என்றும் நாம் கவனித்தோம். இருப்பினும், இதில் பாவிகள் மிகவும் தாமதமாவதற்கு முன்னர் தங்கள் வழிகளின் தவறைக் காணும்படி செய்தலே தேவனுடைய நோக்கமாக உள்ளது. தேவன் பாவிகளை “விட்டுவிடலாம்,” ஆனால் அவர் அவர்கள்மீது “நம்பிக்கை இழந்துவிடுவதில்லை.” அவர்களின் உடல்களில் உயிர் இருக்குமளவும், அவர்களின் திரும்புதலுக்காகத் தேவன் ஏங்குகிறார், அவர்களைத் திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர் ஆவல் உள்ளவராக இருக்கிறார் (காண்க லூக்கா 15:20-24).²⁶

இது எவ்வளவு மேம்படுத்துகிற சத்தியமாக உள்ளது! உங்களுக்கு அன்பான ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே இருந்தால், இது உங்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். இது நீங்கள் அவர்களைக் கிறிஸ்துவுக்கு என்று ஆதாயப்படுத்தும் உங்கள் முயற்சிகளை இரட்டிப்பாக்கக் காரணமாயிருக்க வேண்டும். தேவன் அவர்கள்மீது நம்பிக்கை இழக்காதிருந்தால், நாமும் அவ்வாறே நம்பிக்கை இழக்கக்கூடாது. நீங்கள் தேவனுடன் சரியாக நிற்பவராக இல்லாதிருந்தால், கர்த்தர் உங்கள்மீது நம்பிக்கை இழக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்தறிதல் எவ்வளவு ஆச்சரியம் நிறைந்ததாக உள்ளது! அவரது அன்பும் பொறுமையும் உங்களை அவரிடத்திற்கு - இன்றே - திரும்பும்படி உங்களை இயக்க வேண்டும் என்று நான் ஐயப்பிக்கிறேன்.

குறிப்புகள்

¹இந்த வார்த்தை அமைப்பு செப்துவஜிந்த் அல்லது LXX வேதாகமத்திலிருந்து வந்துள்ளது (இது பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாகும்).
²பவுலின் யூதத்துவம் பற்றிய அவரது கூற்றைக் கண்ணோக்கும் இன்னொரு வழி, JB வேதாகமத்தில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளது: “I, an Israelite, descended from Abraham through the tribe of Benjamin, could never agree that God had rejected his people. ...” இருப்பினும், விளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இப்பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்தை ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.
³ரோமருக்கு எழுதிய நிரூபம், 2 என்ற புத்தகத்தில், “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி (8:29, 30)” என்ற பாடத்தில் தேவனுடைய முன்னறிதல் பற்றிய கலந்துரையாடலில்

காணவும். ⁴KJV வேதாகமத்தில் “Elias” என்றுள்ளது, இது “எலியா” என்பதற்கான கிரேக்க உச்சரிப்பாகும். ⁵KJV வேதாகமத்தில் “wot ye not” என்றுள்ளது, இது “நீங்கள் அறியீர்களா?” என்று அர்த்தப்படுகிற பழைய ஆங்கிலச் சொற்றொடராக உள்ளது. ⁶கிரேக்க வசனத்தில் நேரடி அர்த்தத்தில் “dug down” என்றுள்ளது (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்). சில பலபீடங்கள் மண்குன்றுகளின்மீது வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. ⁷உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பழக்கமற்றவர்களாக இருந்தால், இந்த வரலாற்றைக் கூற நேரம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நீங்கள் விரும்பலாம். ⁸“பாகால்” என்பது புறதெய்வ வணக்கத்தாரான கானானியர்களின் “கடவுள்களை”க் குறிப்பதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடராக இருந்தது. ⁹“முழக்காற்படியிடுதல்” என்பது ஆராதிப்பதற்கும் சேவிப்பதற்குமான செயலாக உள்ளது. ¹⁰இவ்விடத்தில் “இஸ்ரவேல்” என்பது இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்தைக் குறிக்கிறது. ¹¹எனது NASB வேதாகமப் பிரதி, “ஆயிரங்கள்” என்று [ஆங்கிலத்தில்] மொழி பெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையானது நேரடியான அர்த்தத்தில் “பத்தாயிரங்கள்” என்று அர்த்தப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது. ¹²W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 522. ¹³Hupoleimma என்பது ரோமர் 9:27ல் “மீதியாயிருப்பவர்கள்” என்று மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ள வார்த்தையாகும். *Leimma* என்பதுடன் மீதியாயிருப்பவர்களின் சிறு தன்மையை வலியுறுத்த *hupo* (“கீழே”) என்பது கூட்டப்பட்டது. ¹⁴உங்களிடத்தில் ஓத்தவாக்கிய அட்டவணையின் புத்தகம் ஒன்றிருந்தால், “மீதியாயிருப்பவர்கள்” என்ற வார்த்தையை அதில் கண்ணோக்கி, அது வேதாகமத்தில் எவ்வளவு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் காணலாம் (NASB வேதாகமத்தில் இது என்பது நான்கு முறைகள் வருகிறது). ஏசாயா புத்தகத்திற்கு விசேஷ கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். ¹⁵வெளிப்படுத்தி விசேஷம் 12:17 (KJV)யில், “மீதியாயிருந்த” என்பது *leimma* என்பது போன்ற வார்த்தைகளின் அதே குடும்பத்திலிருந்து வந்த *loipos* என்ற வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. இவ்விரண்டுமே “விடுதல் என்ற *leipo*, to leave” என்பதன் உறவுச்சொல்லாக உள்ளன (Vine, 522). சிலவேளைகளில், *loipos* என்பது *leimma* என்பதன் பொருளைத் தரும் சொல்லாக உள்ளது; சிலவேளைகளில் இது அவ்வாறு இருப்பதில்லை. வெளிப்படுத்தி விசேஷம் 12:17ல் NASB வேதாகமம், *loipos* என்பதை “எஞ்சியுள்ளவர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கிறது. ¹⁶F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 201. ¹⁷“9:18ல் பார்வோனின் இருதயம் கடினப்பட்டதைக் குறிப்பதற்கு (*skleryno* என்ற) மாறுபட்ட ஒரு வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இதன் அர்த்தமானது [11:7ல் உள்ள] *poro* என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்திலிருந்து பெரிதாக வேறுபடுவதில்லை” (Ibid., n.1). ¹⁸Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 361. ¹⁹இந்தப் பாடத்திற்குப் பின்பு வரும் “ஒரு கண்ணி என்ற வகையில் பந்தி?” என்ற துணைப்பாடத்தைக் காணவும். ²⁰முந்திய பாடமாகிய “பூரணமான ஒரு திட்டம் - எனவே நடந்தது என்ன?” என்ற பாடத்தில் ரோமர் 10:19ன்மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்.

²¹*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, Ltd., 1971), 181. ²²Vine, 332-33, 693. “வைராக்கியம்” என்று அர்த்தப்படுகிற வார்த்தைக்கான உதாரணத்திற்கு, கலாத்தியர் 4:17ஐக் காணவும். ²³Ibid., 332-33. ²⁴Ibid., 259. ²⁵R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul’s Epistle to the Romans* (Minneapolis: Augsburg Publishing Co., 1963), 695. ²⁶சிலர் “மனந்திரும்புதற்கேதுவாய் அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாதகாரியம்” என்றாகும் வரையில் இருதயத்தில் கடினப்பட்டுப் போகின்றனர் (எபிரெயர் 6:6). இருந்தபோதிலும், தேவன் அவர்கள் மீது அக்கறையுள்ளவராகவே இருக்கிறார் (2 பேதுரு 3:9).